
3

Herdenking van mevrouw A.A.E. Goyert

Aan de orde is de herdenking van mevrouw A.A.E. Goyert.

De voorzitter:

Aan de orde is de herdenking van mevrouw A.A.E. Goyert. Ik verzoek de leden te gaan staan.

Vandaag gedenken wij Aranka Goyert, die op 4 januari jongstleden op 80-jarige leeftijd overleed. Zij was voor het CDA vier jaar lid van deze Kamer, van 12 juni 2007 tot 7 juni 2011.

Aranka Adriana Erszébet Goyert werd op 10 april 1941 geboren in Amsterdam. Haar voornamen verraden de Hongaarse afkomst van haar moeder. Na de lagere school ging ze via de mulo en het middelbaar beroepsonderwijs naar de Sociale Academie in Haarlem, waar ze in 1969 afstudeerde. Goyert werkte toen al zeven jaar als arbeidsbemiddelaar bij het Gewestelijk Arbeidsbureau in Amsterdam.

Ze maakte carrière in de arbeidsvoorziening en werd in 1982 de eerste vrouwelijke directeur van een Gewestelijk Arbeidsbureau in Nederland. Arbeidsbemiddeling bleef haar vakgebied toen ze in 1999 lid van Gedeputeerde Staten werd van de provincie Noord-Holland.

Aranka Goyert kreeg naast openluchtrecreatie, onderwijs en onderzoek, ook personeel en organisatie, en arbeidsmarktprojecten in haar portefeuille. Ze was toen al acht jaar lid van Provinciale Staten Noord-Holland, waarvan drie jaar voorzitter van de CDA-fractie.

Goyert was sinds de oprichting van de partij in 1980 lid van het CDA. Volgens haar paste het CDA goed bij haar omdat ze ervan hield om zich samen met anderen ergens voor in te spannen en omdat de partij bestuurlijke verantwoordelijkheid neemt.

Haar rijke ervaring op het terrein van arbeidsmarktprojecten en vakopleidingen kwam in de Kamer sterk naar voren bij de behandeling van wetsvoorstellen op het vlak van werkgelegenheid, sociale zekerheid en praktijkopleiding van moeilijk bemiddelbare werkzoekenden.

Op 17 december 2007 sprak Aranka Goyert haar maiden-speech uit bij een wijziging van de Wet sociale werkvoorziening. Volgens haar had het zo moeten zijn.

Als Eerste Kamerlid was ze van mening dat het niet alleen belangrijk was dat wetgeving juridisch juist was, maar ook uitvoerbaar in de menselijke maat. Dat bleek ook uit haar laatste plenaire inbreng, op 2 juni 2011 tijdens een debat over minimumvakantierechten. Goyert zei toen tegen de minister, via de voorzitter, dat het debat zich wel kon toespitsen op de juridische repercussies van een wetsvoorstel, maar — en ik citeer — "het raakt natuurlijk verschrikkelijk veel werknemers. Het is een grote verandering in de arbeidsvoorwaarden. Als een dergelijke wetswijziging wordt voorgesteld, dan heeft het CDA behoefte aan een onderbouwing."

Ook haar werkzaamheden naast de politiek en de periode daarna waren doortrokken van functies op het snijvlak van politiek en bestuur, en getuigden van een sterke sociale betrokkenheid met aandacht voor het individu.

Aranka Goyert was onder andere voorzitter van de stichting De Regenboog inloophuizen, een hulporganisatie voor daklozen en drugsverslaafden in Amsterdam, voorzitter van de stuurgroep Blijf-van-mijn-lijfhuizen in Noord-Holland en bestuurslid van de Protestants-Christelijke Ouderenbond.

In 2002 kreeg Goyert de zilveren penning van de provincie Noord-Holland en in 2011 werd ze bij haar afscheid van de Kamer benoemd tot ridder in de Orde van Oranje-Nassau.

Aranka Goyert stond bekend als een betrokken persoon met aandacht voor mensen die in onze samenleving niet altijd even goed kunnen meedoen, om welke reden dan ook. Als bestuurder en politicus was ze oplossingsgericht, waarbij ze de voorkeur gaf aan stille diplomatie boven publicitair succes.

Moge ons respect voor haar persoon en haar verdiensten voor de samenleving en de Nederlandse parlementaire democratie tot steun zijn voor haar familie en vrienden.

Ik verzoek eenieder om een moment stilte in acht te nemen.

(De aanwezigen nemen enkele ogenblikken stilte in acht.)

De voorzitter:

Dank u wel.